

Конвенција бр. 89

Конвенција за ноќна работа на жени вработени во индустријата (ревидирана), 1948 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Сан Франциско од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата триесет и прва седница на 17 јуни 1948 година, и

Одлучувајќи се за донесување определени предлози во однос на делумната ревизија на Конвенцијата за ноќна работа (жени), 1919 г., донесена од страна на Конференцијата на нејзината прва седница, и Конвенцијата за ноќна работа (жени) (ревидирана), 1934 г., донесена од страна на Конференцијата на нејзината осумнаесетта седница, што претставува деветта точка на дневниот ред на седницата, и

Сметајќи дека овие предлози мора да добијат форма на меѓународна конвенција,

на деветти јули, илјада деветстотини четириесет и осма година, ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за ноќна работа (жени) (ревидирана), 1948 г.:

ДЕЛ I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

1. За целите на оваа Конвенција, изразот *индустриски претпријатија* вклучува особено:

(а) рудници, каменоломи и други индустрии за вадење руди од земјата;

(б) претпријатија во коишто производите се изработуваат, се изменуваат, се чистат, се поправаат, се украсуваат, се довршуваат, се приспособуваат за продажба, се растураат или се кршат, или во коишто се преработуваат материјали, вклучувајќи ги претпријатијата што се занимаваат со бродоградба или со производство, трансформирање и пренос на електрична или моторна енергија од каков било вид;

(в) претпријатија што се занимаваат со градежни работи и градежништво, вклучувајќи работи на градење, поправање, одржување, изменување и рушење.

2. Надлежниот орган ја утврдува границата меѓу индустриските, од една страна, и земјоделските, трговските и останатите неиндустриски занимања, од друга страна.

Член 2

За целите на оваа Конвенција, поимот *ноќ* означува период од најмалку единаесет последователни часа, вклучувајќи интервал, утврден од надлежниот орган, од најмалку седум последователни часа меѓу десет часот навечер и седум часот наутро; надлежниот орган може да пропише различни интервали за различни области, индустрии, претпријатија или гранки на индустријата или претпријатијата, но мора да се консултира со засегнатите организации на

работодавачите и работниците пред да пропише интервал што започнува по еднаесет часот навечер.

Член 3

Жените, без оглед на возраста, не може да бидат вработени во текот на ноќта во кое било јавно или приватно индустриско претпријатие, или во кој било негов погон, со исклучок на претпријатијата во коишто се вработени единствено членови на исто семејство.

Член 4

Член 3 не се применува:

(а) во случаи на виша сила, кога во кое било претпријатие настанува прекин на работењето што не било можно да се предвиди и што нема периодична природа;

(б) во случаите кога работата е поврзана со суровини или со материјали во текот на преработка што се подложни на брзо расипување кога таквата ноќна работа е неопходна за спасување на таквите материјали од извесното губење.

Член 5

1. Забраната на ноќната работа за жените може да се укине од страна на владата, по консултации со засегнатите организации на работодавачите и работниците, во случаите кога тоа се бара од националните интереси во случаи на сериозни вонредни околности.

2. Владата го известува Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за таквото укинување во својот годишен извештај за примената на Конвенцијата.

Член 6

Во индустриските претпријатија, што се подложни на сезонски влијанија и со сите случаи кога тоа е потребно поради вонредни околности, ноќниот период може да се ограничи на десет часа во текот на шеесет дена во годината.

Член 7

Во земјите каде што работата преку денот е особено тешка поради климатските услови, ноќниот период може да биде пократок од пропишаниот во горенаведените членови, под услов ако во текот на денот се дава компензациски период за одмор.

Член 8

Оваа Конвенција не се применува за:

(а) жените што се на одговорни функции од раководен или технички карактер; и

(б) жените што се вработени во службите за здравствена заштита и социјалните служби кои вообичаено не вршат физичка работа.

ДЕЛ II. ПОСЕБНИ ОДРЕДБИ ЗА ОПРЕДЕЛЕНИ ЗЕМЈИ

Член 9

Во земјите во коишто сè уште не се применува никаков владин пропис за вработувањето на жените во индустриските претпријатија во текот на ноќта, владата може да прогласи дека поимот **ноќ** привремено, и во период од најмногу три години, означува период од само десет часа, вклучувајќи интервал, утврден од надлежниот орган, од најмалку седум последователни часа меѓу десет часот навечер и седум часот наутро.

Член 10

1. Одредбите на оваа Конвенција се применуваат за Индија со измените што се наведени во овој член.

2. Наведените одредби се применуваат на сите територии за коишто индиската законодавна власт има надлежност да ги применува.

3. Изразот **индустриско претпријатие** вклучува:

а) фабрики, како што се дефинирани во индискиот закон за фабрики; и

б) рудници за коишто се применува индискиот закон за рудници.

Член 11

1. Одредбите на оваа Конвенција се применуваат за Пакистан со измените што се наведени во овој член.

2. Наведените одредби се применуваат на сите територии за коишто пакистанската законодавна власт има надлежност да ги применува.

3. Изразот **индустриско претпријатие** вклучува:

а) фабрики, како што се дефинирани во законот за фабрики;

б) рудници за коишто се применува законот за рудници.

Член 12

1. Меѓународната конференција на трудот може, на која било седница на којашто прашањето е вклучено во нејзиниот дневен ред, да усвои со двотретинско мнозинство од гласовите нацрт-амандмани на кој било или повеќе од претходните членови од Дел II на оваа Конвенција.

2. Секој таков нацрт-амандман ги наведува членката или членките за коишто се применува и, во рок од една година или, во исклучителни околности, во рок од осумнаесет месеци од затворањето на седницата на Конференцијата, се поднесува од членката или од членките за коишто се применува до органот или органите што се надлежни за прашањето за целите на донесување законски акт или некоја друга постапка.

3. Секоја таква членка, ако добие согласност од органот или од органите што се надлежни за прашањето, ја доставува формалната ратификација на амандманот до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за регистрација.
4. Секој таков нацрт-амандман влегува во сила како амандман на оваа Конвенција по ратификацијата од членката или од членките за коишто се применува.